

عنوان مقاله:

اثر بخشی آموزش مبتنی بر روایت درمانی بر معنا در زندگی و مولفه های آن در دختران دانشجو

محل انتشار:

پژوهشنامه روانشناسی مثبت، دوره 6، شماره 1 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

زهره خسروی - استاد گروه روانشناسی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه الزهرا (س)، تهران، ایران

مأده ایمانی - کارشناس ارشد روانشناسی بالینی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه الزهرا (س)، تهران، ایران

افروز افشاری - استادیار گروه روانشناسی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه الزهرا (س)، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر، بررسی تاثیر روایت درمانی بر معنا در زندگی و مولفه های آن (وجود معنا و جستجوی معنا) در بین دانشجویان دختر دانشگاههای تهران بود. بدین منظور از طرح شبه آزمایشی پیش آزمون - پس آزمون - پیگیری با گروه گواه ناهم ارز استفاده شد. نمونه شامل ۲۴ دانشجوی دختر ۱۸ تا ۳۰ ساله بود که با نمونه گیری دردسترس، انتخاب و در گروههای مداخله و گواه جایگزین شدند. هر دو گروه ها در پیش آزمون با پرسشنامه معنا در زندگی استگر و همکاران ارزیابی شدند. سپس اعضای گروه مداخله در ۷ جلسه هفتگی روایت درمانی گروهی شرکت کردند. هر دو گروه، مجدد در پس آزمون و پیگیری ۹ ماهه ارزیابی شدند. داده های حاصل با آزمون تحلیل واریانس با اندازه گیری های مکرر تحلیل شدند و نشان دادند مداخله روایت درمانی در مرحله پس آزمون موجب افزایش معنادار وجود معنا در گروه مداخله به نسبت گروه گواه شده است. این تفاوت در پیگیری، همچنان معنادار بود. در ارتباط با مولفه جستجوی معنای گروههای مداخله و گواه، در هیچ یک از مراحل ارزیابی، تفاوت معناداری نشان ندادند. نمرات کل معنا در زندگی گروهها در پیش آزمون و پس آزمون تفاوت معناداری نداشتند؛ اما کاهش نمرات گروه گواه در مرحله پیگیری، موجب تفاوت معناداری در این مقطع شد. از این یافته ها می توان نتیجه گرفت روایت درمانی در کوتاه مدت موجب افزایش مولفه وجود معنا می شود و در میان مدت فرد را نسبت به کاهش معنا در زندگی مصون می کند.

کلمات کلیدی:

معنا در زندگی، وجود معنا، جستجوی معنا، روایت درمانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1207683>

